

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2013. október 23.*

„Közösségi formatervezési minta — Megsemmisítési eljárás — Csíkozott csészét és csészealjat, valamint csíkozott mélytányért ábrázoló közösségi formatervezési minták — Megsemmisítési ok — Valamely tagállam szerzői jogi szabályai által oltalomban részesített mű engedély nélküli felhasználása — A 6/2002/EK rendelet 25. cikke (1) bekezdésének f) pontja”

A T-566/11. és T-567/11. sz. egyesített ügyekben,

a **Viejo Valle, SA** (székhelye: L'Olleria [Spanyolország], képviseli: I. Temiño Cenicerós ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták)** (OHIM) (képviselet: V. Melgar, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó a Törvényszék előtti eljárásban:

az **Établissements Coquet** (székhelye: Saint-Léonard-de-Noblat [Franciaország], képviseli: C. Bouchenard ügyvéd),

az OHIM harmadik fellebbezési tanácsának az Établissements Coquet és a Viejo Valle, SA közötti megsemmisítési eljárással kapcsolatban 2011. július 29-én hozott határozatai (R 1054/2010-3. és R 1055/2010-3. sz. ügyek) ellen benyújtott keresetei tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: N. J. Forwood elnök, F. Dehousse (előadó) és J. Schwarcz bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2011. október 31-én benyújtott keresetlevelekre,

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2012. március 9-én benyújtott válaszbeadványaira,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2012. február 16-án benyújtott válaszbeadványaira,

tekintettel a T-566/11. és T-567/11. sz. ügyek egyesítése iránt a felperes által benyújtott kérelemre,

* * Az eljárás nyelve: spanyol.

tekintettel az OHIM és a beavatkozó által a T-566/11. és T-567/11. sz. ügyek egyesítése iránti kérelemre vonatkozóan benyújtott észrevételeire,

tekintettel arra, hogy az ügyet áttették a második tanácshoz és új előadó bírót jelöltek ki,

tekintettel a felperes által az eljárások felfüggesztése iránt benyújtott kérelmeket elutasító, 2013. február 26-i határozatokra,

tekintettel arra, hogy a felek az írásbeli szakasz lezárásáról való értesítést követő egy hónapos határidőn belül nem kérték tárgyalás megtartását, és az előadó bíró jelentése és a Törvényszék eljárási szabályzatának 135a. cikke alapján a Törvényszék által hozott azon határozatra, miszerint a kereset elbírálására a szóbeli szakasz mellőzésével kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A felperes, a Viejo Valle, SA, a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) 2005. augusztus 9-én benyújtott, 384912-0001. és 384912-0009. számon lajstromozott és a *Közösségi Formatervezési Minta Értesítőben* 2005. október 18-án közzétett formatervezési minták (a továbbiakban: vitatott formatervezési minták) jogosultja.

2 A vitatott formatervezési minták a benyújtott kérelmek megfogalmazása szerint edényekre vonatkoznak, és az alábbiak szerint kerülnek ábrázolásra:

– a 384912-0001. számon lajstromozott közösségi formatervezési minta:

– a 384912-0009. számon lajstromozott közösségi formatervezési minta:

3 2008. szeptember 30-án a beavatkozó, az Établissements Coquet a vitatott formatervezési minták oltalmának megsemmisítése iránt kérelmeket nyújtott be az OHIM-hoz. Ezen megsemmisítés iránti

kérelmek a közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet (HL 2002. L 3., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 142. o.) 25. cikke (1) bekezdésének f) pontján alapultak.

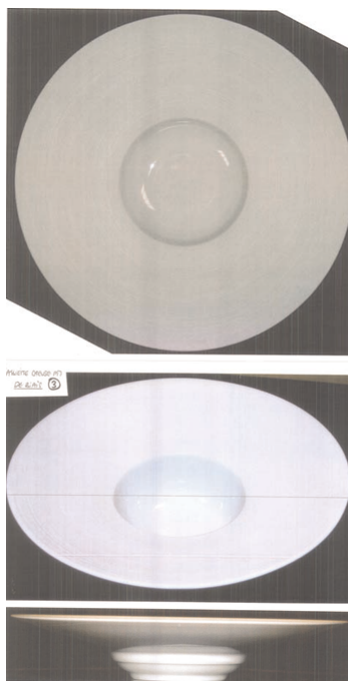
- 4 Megsemmisítési kérelmei alátámasztására a beavatkozó a vitatott formatervezési minták tekintetében az „Hémisphère” kollekciójának „Satin” modelljéhez tartozó két edényre, (a 384912-0001. számon lajstromozott formatervezési mintával kapcsolatban) egy csészére és a hozzá tartozó csészealjra és (a 384912-0009. számon lajstromozott formatervezési mintával kapcsolatban) egy mélytányérra hivatkozott, amelyek tekintetében a beavatkozó a francia jog alapján szerzői jogi oltalmat igényelt.

5 A beavatkozó megsemmisítési kérelmeihez a következő fényképeket csatolta:

- a 384912-0001. számon lajstromozott közösségi formatervezési minta megsemmisítése iránti kérelemre vonatkozóan:

- a 384912-0009. számon lajstromozott közösségi formatervezési minta megsemmisítése iránti kérelemre vonatkozóan:

2010. április 7-i határozatával az OHIM megsemmisítési osztálya a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének f) pontja alapján megsemmisítette a vitatott formatervezésiminta-oltalmat.
2010. június 10-én a felperes fellebbezést nyújtott be az OHIM-nál a megsemmisítési osztály határozatával szemben.

- 8 2011. július 29-i két határozatával (R 1054/2010-3. sz. ügy és R 1055/2010-3. sz. ügy) (a továbbiakban: megtámadott határozatok) az OHIM harmadik fellebbezési tanácsa elutasította a felperes fellebbezését.
- 9 Először is a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a felperes azon álláspontja, miszerint a beavatkozó nem azonosította kellően az oltalom alatt álló művet és ezért nem tett eleget a közösségi formatervezési mintáról szóló 6/2002/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2002. október 21-i 2245/2002/EK rendelet 28. cikke (1) bekezdése b) pontjának iii. alpontjában foglalt feltételeknek, nyilvánvalóan megalapozatlan.
- 10 Másodszor a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy a felperes azon állítása, miszerint a beavatkozó nem adott elő olyan információt, amellyel bizonyította volna, hogy szerzői jog jogosultja, nem megalapozott.
- 11 Harmadszor, a fellebbezési tanács megvizsgálta a felperes azon álláspontját, miszerint a beavatkozó által megsemmisítési kérelmei alátámasztásául hivatkozott edények nem részesíthetők szerzői jogi oltalomban, hanem olyan ipari alkotások, amelyek csak a formatervezési mintákra vonatkozó szabályozás alapján részesíthetők védelemben.
- 12 A fellebbezési tanács elsőként arra mutatott rá, hogy a beavatkozó által hivatkozott alkotások nem maguk az edények (csésze a hozzá tartozó csészealjjal és mélytányér) voltak, hanem az edények falán látható díszítő csíkok. A beavatkozó legalábbis egyértelműen közölte, hogy nem az edényformák használatát, hanem az edényeken látható, szellemi alkotásnak minősülő díszítés használatát rója fel a felperesnek.
- 13 A fellebbezési tanács másodikként arra mutatott rá, hogy a beavatkozó bizonyította, hogy valamely alkotás felperes által hivatkozott ipari jellege nem minősül kizáró oknak a szerzői jogi oltalom alól.
- 14 Az alkotás a következőkből áll: párhuzamosan és körkörösén futó, egyforma vastagságú és folytonos vékony csíkokból álló mintázatú edénydíszítés, amely a csésze külső részének teljes felületén és a csészealj és a mélytányér belső részének szinte teljes felületén (a közepén lévő mélyedést kivéve) látható. Ez a díszítés lehetővé teszi az edénydarabok megkülönböztetését, és kellően eredeti jelleget kölcsönöz számukra ahhoz, hogy a francia jog alapján indokoltan részesülhessenek jogi oltalomban.
- 15 A fellebbezési tanács rámutatott arra, hogy a felperes nem fejtette ki, hogy ez a díszítés miért nem tartozik a szerzői jog hatálya alá. A felperes a „művészi” jelleg hiányára hivatkozott, ám ez nem minősül releváns kritériumnak. Az eredeti jelleg hiányára is utalt, de nem hozott fel erre vonatkozó bizonyítékot.
- 16 A fellebbezési tanács végeredményben azt állapította meg, hogy az edények beavatkozó által hivatkozott felületi megmunkálása az olyan szellemi alkotások kategóriájába tartozik, amelyek képesek tükrözni az alkotójuk személyiségét, és ezért a francia szerzői jogi szabályok alapján oltalomban részesül.
- 17 Negyedszer, a fellebbezési tanács megvizsgálta az oltalom alatt álló műnek a formatervezési minták közösségi rendszerének keretében történő használatára vonatkozó felperesi érveket, amelyek szerint egyrészt a szóban forgó edények átfogó összehasonlítása nagyfokú eltérésekre világított rá, másrészt pedig a szerző alkotói szabadságfokát is figyelembe kell venni.
- 18 A fellebbezési tanács rámutatott arra, hogy ezek az érvek nem a hivatkozott, hanem egy másik, a 6/2002 rendelet 6. cikkében foglalt megsemmisítési okra vonatkoznak. A jelen ügyben hivatkozott megsemmisítési ok megvizsgálásához nincsen szükség az edények átfogó összehasonlítására, hanem csupán azt kell eldönteni, hogy a szerzői jogilag védett művet felhasználták-e a vitatott formatervezési mintákban. Az edények közötti formai különbségeknek nincsen jelentősége. Ami viszont releváns, az az, hogy a vitatott formatervezési mintákban egyértelműen észrevehető először is az oltalom alatt álló

mű, vagyis az azonos csíkozás, másodszer pedig az, hogy ezek a csíkok az edény ugyanazon részein helyezkednek el. Pontosan ez az a két jellemző, amelyben a vitatott formatervezési mintákban engedély nélkül reprodukált – vagy „felhasznált” – korábbi mű kreatív tartalma megtestesül.

19 A fellebbezési tanács következőképpen elutasította a felperes fellebbezéseit.

A felek kérelmei

20 A felperes kérelme lényegében arra irányul, hogy a Törvényszék

- nyilvánítsa elfogadhatónak a keresetlevélhez csatolt melléleteket;
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatokat;
- az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

21 Az OHIM lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék:

- nyilvánítsa elfogadhatatlannak a T-566/11. sz. ügyben a keresetlevélhez csatolt B 7–B 14. sz. mellékletet és a T-567/11. sz. ügyben a keresetlevélhez csatolt B 7–B 15. sz. mellékletet;
- utasítsa el a kereseteket;
- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

22 A beavatkozó lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék:

- nyilvánítsa elfogadhatatlannak a T-566/11. sz. ügyben a keresetlevélhez csatolt B 7–B 14. sz. mellékletet és a T-567/11. sz. ügyben a keresetlevélhez csatolt B 7–B 17. sz. mellékletet;
- utasítsa el a kereseteket;
- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

23 Az ügyek egyesítése iránt a felperes által benyújtott kérelemre és a többi fél által benyújtott észrevételekre tekintettel a Törvényszék eljárási szabályzatának 50. cikke alapján ítélethozatal céljából egyesíteni kell a jelen ügyeket.

24 A felperes az alábbiakban összefoglalt különböző jogalapokra és érvekre hivatkozik.

25 A 2245/2002 rendelet 28. cikke (1) bekezdése b) pontja iii. alpontjának megsértésére alapított első jogalap keretében a felperes lényegében arra hivatkozik, hogy a beavatkozó nem adta elő az oltalom alatt álló művekre vonatkozóan megkövetelt információkat.

26 A felperes az első jogalapra vonatkozó fejtegetéseit azzal egészíti ki, hogy nem áll fenn szerzői jog, mivel a művek korábban már nyilvánosságra jutottak, és nem rendelkeznek eredeti jelleggel.

- 27 A 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése f) pontjának megsértésére alapított második jogalap keretében a felperes lényegében arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács tévesen ítélte meg úgy, hogy a vitatott formatervezési minták a beavatkozó műveinek engedély nélküli felhasználását tartalmazzák.
- 28 A Törvényszéknek először is arról kell határoznia, hogy a felperes által a keresetleveleihez és a felfüggesztés iránt benyújtott kérelmeihez csatolt egyes iratok elfogadhatók, illetve adott esetben relevánsak-e.

A keresetlevelekhez és a felfüggesztés iránt benyújtott kérelmekhez csatolt egyes iratok elfogadhatóságáról és relevanciájáról

- 29 A felperes – első ízben a Törvényszék előtt – más edényforgalmazó vállalkozások, múzeumok, illetve újságok internetes oldalaira alapított dokumentumokat nyújtott be (a T-566/11. sz. ügyben a keresetlevélhez csatolt B 7–B 14. sz. melléklet; a T-567/11. sz. ügyben a keresetlevélhez csatolt B 7–B 17. sz. melléklet), amelyekből szerinte kitűnik, hogy a beavatkozót megelőzően már más vállalkozások is alkalmazták az edény külső felületén koncentrikusan futó vékony csíkokból álló edénydíszítést, és ez a díszítés semmi esetre sem tekinthető eredetinek, hanem inkább olyan eljárásnak számít, amely az idők során mindig is használatos volt.
- 30 A felperes ebből azt a következtetést vonta le, hogy a beavatkozót a megsemmisítési kérelmei alátámasztására hivatkozott alkotásokon valójában semmilyen szerzői jog nem illeti meg.
- 31 A felperes egyébiránt a 2012. december 3-i és 2013. január 8-i felfüggesztés iránti kérelmeiben két, 2012 novemberében, illetve decemberében hozott francia bírósági ítéletet terjesztett elő. Ezekben az ítéletekben a francia bíróságok, amelyekhez a beavatkozó a jelen ügyben általa hivatkozottakkal megegyező alkotásokra vonatkozóan bitorlási keresetet nyújtott be harmadik személyekkel szemben, azt állapították meg, hogy a beavatkozót ezen alkotásokra vonatkozóan nem illeti meg szerzői jog.
- 32 A felperes ebből azt a következtetést vonta le, hogy a beavatkozó által az OHIM előtt vele szemben felhozott megsemmisítési ok elenyészett, és – amint az említett nemzeti ítéletek jogerőre emelkednek – helyt kell adni a jelen kereseteknek, valamint hatályon kívül kell helyezni a megtámadott határozatokat.
- 33 Az OHIM és a beavatkozó vitatja a felperes által a Törvényszék elé terjesztett iratok elfogadhatóságát és a felperes álláspontját.
- 34 Először is a felperes által a T-566/11. sz. ügyben a keresetlevél B 7–B 14. sz. mellékleteként és a T-567/11. sz. ügyben a keresetlevél B 7–B 17. sz. mellékleteként benyújtott iratokkal kapcsolatban rá kell mutatni arra, hogy ezek olyan új bizonyítéknak minősülnek, amelyek nem álltak a fellebbezési tanács rendelkezésére.
- 35 Ezen, első ízben a Törvényszék előtt benyújtott dokumentumokat nem lehet tekintetbe venni. Ugyanis a 6/2002 rendelet 61. cikke értelmében a Törvényszékhez benyújtott keresetek az OHIM fellebbezési tanácsai által hozott határozatok jogszerűségének vizsgálatára irányulnak, így a Törvényszéknek nem az a feladata, hogy az első ízben előtte benyújtott bizonyítékok fényében újból megvizsgálja a tényállási elemeket. A fenti dokumentumokat el kell tehát utasítani, anélkül hogy szükséges lenne azok bizonyítóerejének vizsgálata (a Törvényszék T-9/07. sz., Grupo Promer Mon Graphic kontra OHIM - PepsiCo [kör alakú promóciós termék ábrázolása] ügyben 2010. március 18-án hozott ítéletének [EBHT 2010., II-981. o.] 24. pontja, T-83/11. és T-84/11. sz., Antrax It kontra OHIM – THC [fűtőberendezések] ügyben 2012. november 13-án hozott ítéletének 28. pontja; lásd még analógia útján

a Törvényszék T-165/06. sz., Fiorucci kontra OHIM - Edwin [ELIO FIORUCCI] ügyben 2009. május 14-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-1375. o.] 21. és 22. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 36 A felfüggesztés iránti kérelmek mellékleteként benyújtott francia bírósági ítéletekkel kapcsolatban továbbá rá kell mutatni arra, hogy azok is olyan új bizonyítéknak minősülnek, amelyek nem álltak az OHIM rendelkezésére. Ezen a megállapításon az az a körülmény sem változtat, hogy ezek az ítéletek a megtámadott határozatokat követően születtek.
- 37 A dolgok ilyen állása mellett a fenti 35. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat nem zárja ki azt a lehetőséget, hogy a nemzeti bíróságok ítéleteire első ízben a Törvényszék előtt hivatkozzanak abban az esetben, ha a fellebbezési tanácsnak nem azt róják fel, hogy nem vett figyelembe bizonyos, egy adott nemzeti ítéletben szereplő tényeket, hanem azt, hogy megsértette a 6/2002 rendelet valamely rendelkezését, és ezen jogalap alátámasztására az ítélkezési gyakorlatra hivatkozik (lásd analógia útján a Törvényszék T-332/04. sz., Sebirán kontra OHIM – El Coto De Rioja [Coto D’Arcis] ügyben 2008. március 12-én hozott ítéletének 56. pontját, T-420/03. sz., El Corte Inglés kontra OHIM - Abril Sanchez és Ricote Saugar [BOOMERANG ^{TV}] ügyben 2008. június 17-én hozott ítéletének [EBHT 2008., II-837. o.] 37. pontját, valamint T-270/06. sz., Lego Juris kontra OHIM - Mega Brands [Piros Lego kocka] ügyben 2008. november 12-én hozott ítéletének [EBHT 2008., II-3117. o.] 23–25. pontját).
- 38 A fentiekből az következik, hogy bár a felfüggesztés iránti kérelmek mellékleteként benyújtott francia bírósági ítéletek egyértelműen elfogadhatatlanok az általuk hivatkozott tényállási elemeket illetően, amelyek nem álltak a fellebbezési tanács rendelkezésére, mégsem elfogadhatatlanok abban az esetben, ha a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy megsértette az Európai Unió jogának valamely rendelkezését.
- 39 A jelen ügyben a felperes ezen ítéleteket azon egyetlen érv alátámasztásául terjesztette elő, amely szerint „mivel egy nemzeti bíróság elutasította azt, hogy a beavatkozó által a megsemmisítési kérelmei alapjául hivatkozott árukra vonatkozóan bármilyen szellemi tulajdonjog állna fenn, a megsemmisítési okot teljességgel ki kell zárni, [...] mivel egyébként visszafordíthatatlan kár érné a felperest, aki egy korábban nem létező jog miatt elveszítené a kizárólagosságra vonatkozó törvényes jogát”.
- 40 Ezzel az érveléssel kapcsolatban azonban rá kell mutatni arra, hogy – miként erre a beavatkozó lényegében hivatkozik – az említett francia ítéletek csak a nemzeti eljárásban részt vevő felek között, a köztük folyamatban lévő bitorlási per keretében érvényesek. Ezek az ítéletek tehát – még ha jogerőre is emelkedtek – nem tartalmazzak arra vonatkozó, *erga omnes* hatályú kinyilatkoztatást, hogy a beavatkozót megilleti-e a szerzői jogi oltalom.
- 41 Ezek az ítéletek tehát – a szellemi tulajdonjogok adminisztratív bejelentésén és lajstromozásán alapuló oltalmi rendszerek keretében hozott jogerős közigazgatási határozatokkal ellentétben – nem készítik arra az uniós bíróságot, hogy megállapítsa a kereset oka fogynakosságát (lásd az ütköző védjegy megszűnésének az illetékes védjegy hivatal jogerős és *erga omnes* hatályú határozatával történő megállapításával kapcsolatos oka fogynakosságra vonatkozó ügyek tekintetében a Törvényszék T-354/07–T-356/07. sz., Pfizer kontra OHIM – Isdin [FOTOPROTECTOR ISDIN] ügyben 2008. június 26-án hozott végzését [az EBHT-ban nem tették közzé] és a T-183/11. sz., MIP Metro kontra OHIM – Jacinto [My Little Bear] ügyben 2012. február 27-én hozott végzését).
- 42 Így tehát tévesnek minősül a felperes által ezekből az ítéletekből levont egyedüli érv, és egyben ezek előterjesztésének egyetlen oka, vagyis az, hogy az ítéletek automatikusan megszüntetik a beavatkozó megsemmisítési kérelmeinek alapját.

43 Mivel a felperes nem alapított további érveket ezekre az ítéletekre (lásd ebben az értelemben a fenti 37. pontban hivatkozott Coto D'Arcis ügyben hozott ítélet 57. pontját), és mivel a Törvényszéknek nem feladata a felperest helyettesíteni a rá háruló bizonyítási teher tekintetében (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-56/92. sz., Koelman kontra Bizottság ügyben 1993. november 29-én hozott végzésének [EBHT 1993., II-1267. o.] 23. pontját, és a Törvényszék T-201/04. sz., Microsoft kontra Bizottság ügyben 2007. szeptember 17-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-3601. o.] 94. és 97. pontját), az említett francia bírósági ítéletek, amelyek a bennük foglalt tényelemeket illetően már elfogadhatatlanok, egyébként nem vehetők figyelembe a megtámadott határozatok jogszerűségének vizsgálata szempontjából, és ezért irrelevánsnak kell őket minősíteni.

A 2245/2002 rendelet 28. cikke (1) bekezdése b) pontja iii. alpontjának megsértésére alapított első jogalapról, amely szerint a beavatkozó nem adta elő az oltalom alatt álló művekre vonatkozóan megkövetelt információkat

44 A felperes arra hivatkozik, hogy a beavatkozó nem adta elő az oltalom alatt álló művekre vonatkozóan megkövetelt információkat. A beavatkozó különösen nem bizonyította a művek megalkotásának időpontját, és azt sem közölte, hogy ki volt a művek tényleges megalkotója.

45 A francia jog szerint a szerzői jog pusztán a mű megalkotásának tényéből, a megalkotás pillanatában keletkezik. Annak eldöntéséhez, hogy a mű eredeti-e és ebből következően oltalomban részesülhet-e, vagy éppen ellenkezőleg, korábban már egy másik szerző megalkotta, elsőrendű fontosságú ismerni a mű létrehozóját és a megalkotás időpontját. Ugyanígy azt is bizonyítani kellene, hogy a mű természetes személy megalkotója a beavatkozóra ruházta át szerzői jogát.

46 Az OHIM és a beavatkozó vitatja a felperes érvelését. A beavatkozó szükséges és elégséges információval szolgált.

47 A 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése f) pontjának és (3) bekezdésének, valamint a 2245/2002 rendelet 28. cikke (1) bekezdése b) pontja iii. alpontjának együttes értelmezéséből az következik, hogy először is a formatervezésiminta-oltalmat akkor lehet megsemmisíteni, ha a formatervezési minta valamely tagállam szerzői joga alapján oltalom alatt álló művet jogosulatlan használ, másodsor hogy ezt a megsemmisítést csak a szerzői jog jogosultja kérheti, harmadszor pedig hogy ennek a kérelemnek tartalmaznia kell az alapjául szolgáló, oltalom alatt álló művet azonosító ábrázolást és adatokat, valamint azokat az adatokat, amelyek igazolják, hogy a megsemmisítési kérelem benyújtója a szerzői jog jogosultja.

48 Először is azzal kapcsolatban, hogy a beavatkozó által az OHIM-hoz benyújtott megsemmisítési kérelmek tartalmazzák-e az alapjukul szolgáló, oltalom alatt álló műveket azonosító ábrázolást és adatokat, a fellebbezési tanács jogosan állapította meg, hogy a beavatkozó nagymértékben eleget tett a 2245/2002 rendelet 28. cikke (1) bekezdése b) pontja iii. alpontjában foglalt követelményeknek.

49 A beavatkozó ugyanis a 2008. szeptember 30-i megsemmisítési kérelmeiben pontosan megadta, hogy az említett kérelmek alátámasztásául mely művekre hivatkozik: a kérelmekhez csatolta az e művekről készített fényképeket, és szöveges leírással is szolgált. Ezek a leírások egyrészt egy fehér színű, kívül vékonyan csíkozott, belül sima felületű csészére és a hozzá tartozó fehér színű, a peremén széles és csíkozott, a széleinél kissé felfelé ívelő, kisebb részén sima és lapos csészéaljra vonatkoztak, másrészt egy mélytányérra, amelynek vízszintesen vékonyan csíkozott, igen széles pereme van, a közepén pedig egy keskeny mélyedés, amely a tányér talpát is alkotja.

50 Továbbá a felperes arra vonatkozó bírálatával kapcsolatban, miszerint a beavatkozónak meg kellett volna adnia a művek megalkotásának időpontját és az alkotó kilétét, valamint bizonyítania kellett volna a szerző jogainak a beavatkozóra való átruházásának tényét, a következő okokból el kell utasítani.

- 51 A 6/2002 rendelet 25. cikkének (3) bekezdése és a 2245/2002 rendelet 28. cikke (1) bekezdése b) pontjának iii. alpontja megköveteli, hogy annak, aki egy tagállami jogszabály szerint oltalomban részesülő szerzői jog alapján közösségi formatervezésiminta-oltalom megsemmisítése iránti kérelmet nyújt be, e szerzői jog jogosultjának kell lennie, és az OHIM előtt ezt bizonyítania kell.
- 52 Az a kérdés, hogy a megsemmisítési kérelem benyújtója e rendelkezés értelmében szerzői jogi jogosult-e, valamint a szerzői jogi jogosultság OHIM előtti bizonyításának kérdése nem vonatkoztatható el a tagállami – a jelen esetben a francia – jogtól, amelyre a megsemmisítési kérelem alátámasztásául hivatkoztak. Az alkalmazandó nemzeti jog ebben az összefüggésben ugyanis főként úgy merül fel, hogy annak segítségével határozhatók meg a megsemmisítési kérelem alátámasztásaként hivatkozott mű megszerzésének szabályai és a hozzá fűződő szerzői jog bizonyítása (lásd ebben az értelemben és analógia útján a Törvényszék T-304/09. sz., Tilda Riceland Private kontra OHIM – Siam Grains (BASmALI) ügyben 2012. január 18-án hozott ítéletének 22. pontját).
- 53 Az ügy irataiból az következik, hogy a francia jog szerint a szerzői jog jogosultjának az minősül, akinek a neve alatt azt nyilvánosságra hozták.
- 54 Ugyanis – miként az OHIM és a beavatkozó előadja – bár a francia jog úgy rendelkezik, hogy „a szellemi alkotás szerzője ezen a művön pusztán annak létrehozása révén kizárólagos eszmei tulajdont élvez, amelyre mindenkivel szemben hivatkozhat” (a szellemi tulajdonról szóló francia törvény L 111-1. cikke), és hogy „a mű létrehozása a nyilvánosságra hozataltól függetlenül, a szerző elgondolásának – akár befejezetlen – megvalósítása révén következik be” (a szellemi tulajdonról szóló francia törvény L 111-2. cikke), azt is tartalmazza azonban, hogy „az ellenkező bizonyításáig a szerzői minőség azt illeti, akinek vagy akiknek a neve alatt a művet nyilvánosságra hozták” (a szellemi tulajdonról szóló francia törvény L 113-1. cikke), és hogy „az együttesen létrehozott mű annak a természetes vagy jogi személynek a tulajdona, akinek vagy amelynek a neve alatt azt nyilvánosságra hozták, és a művön fennálló szerzői jogok őt illetik meg” (a szellemi tulajdonról szóló francia törvény L 113-5. cikke).
- 55 A beavatkozó előadja, hogy a francia ítélkezési gyakorlat szerint ha a művet létrehozó természetes személy nem érvényesíti a művön fennálló szerzői jogokat, akkor azok azt a jogi személyt illetik meg, aki a művet saját neve alatt gazdaságilag hasznosítja.
- 56 Igaz ugyan tehát, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatokban tévesen állapította meg azt, hogy a szerzői jog a mű létrehozásával „és/vagy nyilvánosságra hozatalával” keletkezik, mivel a szellemi tulajdonról szóló francia törvény rendelkezései szerint a szerzői jog kizárólag a létrehozás révén keletkezik, ennek a körülménynek azonban nincsen jelentősége. A jelen ügyben az az egyedüli releváns kérdés, hogy ki a szerzői jog jogosultja, ez pedig – mivel a művet létrehozó természetes személy nem érvényesítette szerzői jogait – az a természetes vagy jogi személy, akinek vagy amelynek a neve alatt azt nyilvánosságra hozták.
- 57 A felperes tehát eredménytelenül rója fel az OHIM-nak, hogy az nem kérte be a művek létrehozására vonatkozó információkat, így például a művek megalkotásának időpontját és az alkotó kilétét, valamint a szerzői jogok beavatkozóra történő átruházásának tényét, és hasztalanul rója fel a fellebbezési tanácsnak azt, hogy nem adott helyt a fellebbezésének úgy, hogy nem álltak rendelkezésére ilyen adatok.
- 58 Mellékesen azt is hozzá kell tenni, hogy a felperes egyébként nem vitatja, hogy a megsemmisítési kérelmek alátámasztásául hivatkozott művek beavatkozó általi nyilvánosságra hozatalának időpontja megállapítható a beavatkozó által az OHIM elé terjesztett dokumentumokból.

- 59 Ezt a jogalapot tehát el kell utasítani, mivel azon az állításon alapszik, hogy a beavatkozó az oltalom alatt álló művekre vonatkozóan nem szolgáltatott elegendő információt az OHIM-nak, így például nem bizonyította azt, hogy mikor hozták létre a műveket, ki a művek természetes személy megalkotója, és hogy ez a személy a beavatkozóra ruházta át a jogait.
- 60 Az első jogalapot kiegészítő állításokat illetően – amelyek szerint a beavatkozót nem illeti meg szerzői jog, mivel a beavatkozó előtt már más, hasonló tevékenységet folytató vállalkozások is alkalmaztak az edény külső felületén koncentrikusan futó vékony csíkokból álló edénydíszítést, és ez a díszítés semmi esetre sem tekinthető eredetinek, hanem inkább olyan eljárásnak számít, amely az idők során mindig is használatos volt – arra kell rámutatni, hogy ezek az állítások új vagy legalábbis olyan állítások, amelyek teljes egészükben olyan bizonyítékokon alapulnak, amelyeket a Törvényszék előtti szakaszban terjesztettek elő, és ezért – mint elfogadhatatlanok – már elutasításra kerültek.
- 61 A felperes az OHIM előtt ugyanis nem állította, hogy a beavatkozón kívül más edénygyártó vállalkozások már a beavatkozó előtt nyilvánosságra hozták a megsemmisítési kérelmek alátámasztásául hivatkozott műveket. A felperes keresetleveleiben egyébiránt maga is elismeri, hogy csak a Törvényszék előtt hivatkozott az erre vonatkozó információkra.
- 62 A csíkozott mintás edénydíszítés eredeti jellegével kapcsolatban a felperes egyáltalán nem vitatja a fellebbezési tanács értékelését, amely szerint az eredeti jelleg ezen hiányára a megsemmisítési osztály előtti eljárás szakaszában hivatkoztak, bizonyítékot azonban nem terjesztettek elő ennek az állításnak az alátámasztására.
- 63 Az ítélezési gyakorlatból pedig az következik, hogy a 6/2002 rendelet 61. cikkében foglaltakra tekintettel a Törvényszék által a fellebbezési tanácsi határozatok felett gyakorolt jogszerűségi felülvizsgálatnak a fellebbezési tanács elé terjesztett jogkérdésekre kell irányulnia. Következésképpen a Törvényszéknek nem feladata, hogy megvizsgálja az elé terjesztett új jogalapot, vagy újból megvizsgálja a tényállást azoknak a bizonyítékoknak a fényében, amelyeket első ízben előtte terjesztettek elő. Ugyanis ezen jogalpok megvizsgálása és ezen bizonyítékok elfogadása az eljárási szabályzat 135. cikkének 4. §-ába ütközne, miszerint a felek beadványai nem változtathatják meg a fellebbezési tanács előtti eljárás tárgyát (lásd analógia útján a fenti 35. pontban hivatkozott ELIO FIORUCCI ügyben hozott ítélet 21. és 22. pontját, és az ott hivatkozott ítélezési gyakorlatot).
- 64 A fenti 60–63. pontban foglalt megállapításokból következően a felperes arra vonatkozó állításait, hogy a művet más edénygyártó vállalkozások korábban már nyilvánosságra hozták, valamint hogy a díszítés nem tekinthető eredetinek, mert ez az eljárás az idők során mindig is használatos volt, mint elfogadhatatlan új jogalapot, vagy legalábbis mint megalapozatlan állításokat el kell utasítani, mivel teljes mértékben elfogadhatatlan bizonyítékokon alapulnak.
- 65 A jelen jogalapot és azt az kiegészítő állításokat ezért el kell utasítani.

A 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése f) pontjának megsértésére alapított második jogalapról, amely szerint a fellebbezési tanács tévesen ítélte meg úgy, hogy a vitatott formatervezési minták a beavatkozó művének engedély nélküli felhasználását tartalmazzák

- 66 A felperes a fellebbezési tanácsnak azt a megállapítását rója fel, hogy a beavatkozó által hivatkozott mű nem a csésze, a csészealj és a mélytányér, hanem az ezen edények peremén látható díszítő csíkok voltak. A felperes azt állítja, hogy a koncentrikus csíkokon kívül más jellemzőket is figyelembe kellett volna venni annak megítéléséhez, hogy a beavatkozó műve megjelenik-e a felperes vitatott formatervezési mintáiban, és ezáltal sérül-e a beavatkozó által érvényesített szerzői jog.

- 67 A felperes és a beavatkozó által gyártott edények egyes elemeinek értékelése számos különbségre világít rá, amelyek olyan, eltérő jellemzőket biztosítanak ezeknek az edényeknek, amelyeknek köszönhetően azok teljesen különböző összbnyomást keltenek. E különbségek alapján nem állítható, hogy az oltalom alatt álló művet felhasználták a vitatott formatervezési mintákban.
- 68 Vizuálisan ugyanis egyértelműen megállapítható, hogy a felek által gyártott csészéknek, csészealjknak és mélytányérokknak a csíkozásukon kívül nincsen más közös elemük.
- 69 A beavatkozó által gyártott csésze lekerekített formával és különleges füffel rendelkezik, amelyek egyáltalán nem hasonlítanak a felperes által gyártott csésze kúpformájához. A felperes által gyártott csészealj a beavatkozóénál valamivel nagyobb, sima középső résszel és laposabb peremmel rendelkezik, mivel csak a perem külső része ívelt. Kívülről nézve a felperes által gyártott mélytányér mélyedése teljesen sima, leszámítva a talpától pár milliméterre lévő bemetszést. A beavatkozó által gyártott mélytányér mélyedésénél jobban le van kerekítve, és nincsen szegély vagy beosztás rajta. A tányérok széle eltérő lejtésű és széttartású, mivel a felperesé jobban le van kerekítve, a beavatkozó mélytányérjának széle pedig egyenesebb vonalban lejt. A csíkok ezenkívül vastagabbak és határozottabbak a vitatott formatervezési mintákban.
- 70 Tekintettel arra, hogy az alkotói szabadság az edénygyártás területén korlátozottabb, nem lehet azt megállapítani, hogy a vitatott formatervezési minták a beavatkozó által hivatkozott műveket használják fel.
- 71 A felperes hozzáfűzi, hogy még ha azt is állapítaná meg a Törvényszék, hogy a beavatkozó által oltalomban részesített mű az edényei falán látható díszítő csíkokból áll, akkor is felmerül az a kérdés, hogy melyik a szóban forgó mű eredeti része.
- 72 Az OHIM és a beavatkozó vitatja a felperes érvelését.
- 73 Emlékeztetni kell arra, hogy a beavatkozó által a jelen ügyben hivatkozott megsemmisítési ok nem a vitatott formatervezési mintáknak a 6/2002 rendelet 6. cikke értelmében vett egyéni jellege hiányán alapul, hanem valamely tagállam szerzői jogi szabályai által oltalomban részesített műnek ezen formatervezési mintákban történő, engedély nélküli felhasználásán.
- 74 Következésképpen az OHIM előtt csupán az a kérdés merült fel, hogy a beavatkozó a francia jog szerint szerzői jogi jogosult-e, és hogy ezt a szerzői jogot a vitatott formatervezési mintákban engedély nélkül felhasználták-e.
- 75 A fenti 48–59. pontban már megállapításra került, hogy a beavatkozó betartotta a 2245/2002 rendelet 28. cikke (1) bekezdése b) pontjának iii. alpontjában foglalt követelményeket, amelyek szerint a megsemmisítési kérelemnek tartalmaznia kell az alapjául szolgáló, szerzői jogi oltalom alatt álló művet azonosító ábrázolást és adatokat.
- 76 Azokat az állításokat illetően, amelyek szerint a beavatkozót nem illeti meg szerzői jog, mivel a beavatkozó előtt már más, hasonló tevékenységet folytató vállalkozások is alkalmazták az edény külső felületén koncentrikusan futó vékony csíkokból álló edénydíszítést, és ez a díszítés semmi esetre sem tekinthető eredetinek, hanem inkább olyan eljárásnak számít, amely az idők során mindig is használatos volt, a fenti 60–64. pontban már megállapításra került, hogy ezek az állítások – mint újonnan előterjesztettek – elfogadhatatlanok, de legalábbis megalapozatlanok, mivel teljes mértékben elfogadhatatlan bizonyítékokon alapulnak.
- 77 A jelen jogalap keretében előadott érvet, miszerint a fellebbezési tanácsnak nemcsak az edények díszítését, hanem azok formáját is figyelembe kellett volna vennie, a következő okokból kell elutasítani.

- 78 Igaz, hogy a beavatkozó által a vitatott formatervezési minták megsemmisítése iránti kérelme érdekében az OHIM előtt hivatkozott mű nem korlátozódott az edények díszítésére, hanem más elemekre, így például a formájukra is kiterjedt. Magára a díszítésre azonban a beavatkozó egyértelműen hivatkozott az OHIM előtt mint a szerzői jogi oltalomban részesülő kreatív munka megtestesülésére. A beavatkozó arra hivatkozott, hogy az „Hémisphère” elnevezésű kollekciójába tartozó edények eredetisége különösen abban áll, hogy a felületükön csíkok láthatók, amelyek sima részekkel váltakoznak, ez a kialakítás pedig szerinte eredeti jelleget biztosít, és az alkotói kreativitást tükrözi.
- 79 Márpedig – miként az ügy irataiban szereplő és a fellebbezési tanács előtt idézett francia ítélezési gyakorlatból következik – egy edény formája és díszítése révén is minősülhet szerzői jogi oltalom alatt álló műnek, amennyiben e tényezők valamelyike kreatív tevékenység eredménye, és a mű az alkotó személyiségét tükröző, eredeti jelleggel bír.
- 80 Következésképpen főszabály szerint nem volt akadálya annak, hogy a fellebbezési tanács a beavatkozó által gyártott edények díszítését olyan műnek tekintse, amelyet a jelen esetben engedély nélkül használtak fel. A fellebbezési tanács ennek megállapításakor valóban csak a felek által gyártott edények egyik elemére korlátozta értékelését. A felek közül azonban csak a beavatkozó kifogásolhatta volna a fellebbezési tanács álláspontját amiatt, hogy az nem foglalkozott bizonyos szerzői jogi igényeivel, ám ezt a beavatkozó nem tette meg.
- 81 A fenti megfontolásokból az következik, hogy az a körülmény, hogy a fellebbezési tanács vizsgálatát a beavatkozó edényeinek díszítésére korlátozta, a jelen ügyben nem alkalmas arra, hogy a megtámadott határozatokat jogellenessé tegye.
- 82 Ebből következően irreleváns a felperes összes olyan érve, amellyel a vitatott formatervezési minták formájának és a beavatkozó edényei formájának különbözőségét hangsúlyozza.
- 83 A megtámadott határozatok jogszerűségének értékelése szempontjából kizárólag annak van jelentősége, hogy – miként a fellebbezési tanács megállapította – először is a beavatkozó edényeinek csíkozott díszítése szellemi alkotásnak minősül-e, másodsor pedig hogy ezt az alkotást lemásolták-e a vitatott formatervezési mintákban, engedély nélkül felhasználva a beavatkozó szerzői jogát.
- 84 Az első vonatkozást illetően a fellebbezési tanács a következő megállapításokat tette.
- 85 Azt állapította meg, hogy az alkotás a következőkből áll: párhuzamosan és körkörösén futó, egyforma vastagságú és folytonos vékony csíkokból álló mintázatú edénydíszítés, amely a csésze külső részének teljes felületén és a csészealj és a mélytányér belső részének szinte teljes felületén (a közepén lévő mélyedést kivéve) látható.
- 86 A fellebbezési tanács véleménye szerint ez a különleges edénydíszítés lehetővé teszi az edénydarabok megkülönböztetését, és kellően eredeti jelleget kölcsönöz számukra ahhoz, hogy a francia jog alapján indokoltan részesülhessenek jogi oltalomba. Következésképpen a szóban forgó vékony csíkok alkalmazása megfelel a francia jog által megállapított kritériumoknak.
- 87 A fellebbezési tanács rámutatott arra, hogy a felperes nem fejtette ki előtte kifejezetten annak indokait, amelyek miatt a beavatkozó edényeinek díszítése nem részesülhet szerzői jogi oltalomban. A fellebbezési tanács kifejtette, hogy a művészi jelleg felperes által hivatkozott hiánya nem minősül releváns kritériumnak. Rámutatott arra, hogy a felperes arra is utalt, hogy egy csíkozott edény nem eredeti jellegű, de ennek alátámasztására nem hozott fel bizonyítékot, és hogy a felperes ismételt, ám tévesen vitatta azt, hogy a beavatkozó alkotása a francia jog alapján oltalomban részesülne, tekintettel arra, hogy az edények iparcikkek.

- 88 A fellebbezési tanács végeredményben azt állapította meg, hogy az edények beavatkozó által hivatkozott felületi megmunkálása „formai egyszerűségek ellenére (vagy amiatt)” az olyan szellemi alkotások kategóriájába tartozik, amelyek képesek tükrözni az alkotójuk személyiségét, és ezért a francia szerzői jogi szabályok alapján oltalomban részesül.
- 89 Meg kell jegyezni, hogy a felperes nem vonja kétségbe ezeket a megállapításokat.
- 90 A felperes ugyanis nem vitatja a Törvényszék előtt a fellebbezési tanácsnak azokat a – végső soron igaz – állításait, amelyek szerint a művészi jelleg megítélése nem releváns kritérium, illetve a szerzői jog az iparcikkekre is alkalmazható. Az eredeti jelleg állítólagos hiányával kapcsolatban már megállapítást nyert, hogy a felperes által e tekintetben a Törvényszék elé terjesztett valamennyi bizonyíték elfogadhatatlan.
- 91 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a fellebbezési tanács tévesen vélte úgy, hogy a beavatkozó edényeinek díszítése szerzői jogi oltalomban részesülő műnek minősül.
- 92 A második vonatkozást illetően – hogy a vitatott formatervezési mintákban felhasználták-e a beavatkozó alkotását – a fellebbezési tanács a következőket mondta ki.
- 93 A fellebbezési tanács először is azt állapította meg, hogy a vitatott formatervezési mintákban észrevehető az oltalom alatt álló mű, a jelen esetben az azonos csíkozás, másodsor pedig az, hogy ezek a csíkok az edény ugyanazon részein helyezkednek el. A fellebbezési tanács rámutatott arra, hogy pontosan ez az a két jellemző, amelyben a vitatott formatervezési mintákban „engedély nélkül reprodukált – vagy »felhasznált«” – korábbi mű kreatív tartalma megtestesül.
- 94 A felperes, miután elismerte, hogy a szóban forgó edények közös eleme az, hogy csíkok vannak rajtuk, a Törvényszék előtt már csak arra hivatkozott, hogy a csíkok „vastagabbak és határozottabbak” a vitatott formatervezési mintákban. A felperes ebben az összefüggésben Mengozzi főtanácsnoknak a Bíróság C-281/10. P. sz., PepsiCo kontra Grupo Promer Mon Graphic ügyben 2011. október 20-án hozott ítéletére (EBHT 2011., I-10153. o.) vonatkozó indítványára és az alkotói szabadság állítólagos korlátozására hivatkozott.
- 95 A felperes ezen érvei azonban nem támasztják kellően alá azt, hogy a fellebbezési tanács hibát követett volna el.
- 96 Először is rá kell mutatni arra, hogy a felperes tévesen hivatkozik Mengozzi főtanácsnoknak a Bíróság fenti 94. pontban említett PepsiCo kontra Grupo Promer Mon Graphic ügyben hozott ítéletére vonatkozó indítványára és az alkotói szabadság állítólagos korlátozására.
- 97 A jelen ügyben hivatkozott megsemmisítési ok ugyanis a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének f) pontján alapul, és nem a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének d) pontján, mint a fenti 94. pontban hivatkozott PepsiCo kontra Grupo Promer Mon Graphic ítélet alapjául szolgáló ügyben.
- 98 A jelen jogvitát semmi esetre sem az alapján kell eldönteni, hogy két formatervezési mintát átfogóan összehasonlítunk arra figyelemmel, hogy az alkotói szabadságfokot bizonyos műszaki vagy jogi követelmények – amelyek a jelen ügyben végső soron nem nyertek megállapítást – korlátozzák, és ez használót figyelmesebbé teszi a részletek iránt, valamint megkönnyíti a vitatott formatervezési minta egyéni jellegének felismerését (lásd e tekintetben a fenti 35. pontban hivatkozott fűtőberendezések-ügyben hozott ítélet 43–45. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 99 A jelen jogvita eldöntése kizárólag attól a kérdéstől függ, hogy a vitatott formatervezési minta magában foglalja-e az érintett tagállam szerzői jogi szabályai által oltalomban részesített mű „engedély nélküli felhasználását”.

- 100 A fellebbezési tanács tehát jogosan állapította meg azt, hogy a megsemmisítési ok értékeléséhez nem kell átfogóan összehasonlítani az ütköző formatervezési mintákat, hanem csupán azt kell eldönteni, hogy a szerzői jogi oltalomban részesített művet felhasználták-e a későbbi formatervezési mintákban, vagyis azt kell megállapítani, hogy megállapítható-e ennek a műnek jelenléte ezekben a mintákban, ami ebben az összefüggésben azt jelenti, hogy a felperes által hivatkozott különbségeknek – így például a csésze formájának, a fül ívének vagy a mélytányér formájának – nincsen jelentősége.
- 101 Másodszor – ahogyan erre a fellebbezési tanács is helyesen utalt – tagadhatatlan, hogy a vitatott formatervezési minták díszítése mind a díszített felületek egyezőségét, mind a csíkok koncentrikus elhelyezkedését, szabályosságát és vékonyságát illetően nagymértékben hasonlít a beavatkozó edényeinek díszítéséhez. A csíkok vastagabb és határozottabb jellege, amelyre a felperes hivatkozik, nem elegendő ahhoz, hogy ezt a hasonlóságot megszüntesse.
- 102 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy a felperes nem bizonyította a Törvényszék előtt, hogy a fellebbezési tanács hibát követett el, amikor a rendelkezésére álló adatok alapján azt állapította meg, hogy a beavatkozó által megsemmisítési kérelmei alátámasztásául hivatkozott edények díszítése a francia szerzői jogi szabályok alapján oltalomban részesül, és hogy ezt a díszítést a vitatott formatervezési mintákban engedély nélkül használták fel.
- 103 Ebből következik, hogy a jelen jogalapot el kell utasítani.
- 104 Mivel a felperes valamennyi jogalapja tekintetében pervesztes lett, a jelen kereseteket el kell utasítani.

A költségekről

- 105 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 106 Mivel a felperes pervesztes lett, ezért az OHIM és a beavatkozó kérelmének megfelelően kötelezni kell az OHIM és a beavatkozó költségeinek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék az ítélethozatal céljából egyesíti a T-566/11. és a T-567/11. sz. ügyet.**
- 2) A Törvényszék a kereseteket elutasítja.**
- 3) A Viejo Valle, SA saját költségein kívül viseli a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) és az Établissements Coquets részéről felmerült költségeket.**

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Kihirdetve Luxembourgban, a 2013. október 23-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei.....	2
A felek kérelmei	7
A jogkérdésről.....	7
A keresetlevelekhez és a felfüggesztés iránt benyújtott kérelmekhez csatolt egyes iratok elfogadhatóságáról és relevanciájáról	8
A 2245/2002 rendelet 28. cikke (1) bekezdése b) pontja iii. alpontjának megsértésére alapított első jogalapról, amely szerint a beavatkozó nem adta elő az oltalom alatt álló művekre vonatkozóan megkövetelt információkat	10
A 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése f) pontjának megsértésére alapított második jogalapról, amely szerint a fellebbezési tanács tévesen ítélte meg úgy, hogy a vitatott formatervezési minták a beavatkozó művének engedély nélküli felhasználását tartalmazzák.....	12
A költségekről.....	16